

Ved at have adgang til en jurist, der kan gå ind i konkrete sager og være den kontaktperson, der dels kender lovgivningen, dels kender den pågældende kommunes konkrete praksis på området og de enkelte sagsbehandlere, vil sager kunne løses, før der bliver grundlag for klager. Ikke sjældent handler klager om afgørelser, der simpelt hen er fremkommet på grund af misforståelser mellem f.eks. en narkoman og en sagsbehandler, f.eks. når borgeren, som har behov for en bestemt ydelse, ikke formår at fremføre sit ønske på en måde og i et sprog, som passer ind i de beføjelser, den konkrete sagsbehandler har til at træffe afgørelser med. Samtidig skal man huske, at de mest udsatte sjældent har et netværk som pårørende osv. at trække på under en klagesag og heller ikke har et forsørgelsesgrundlag.

SF kan støtte forslaget, og vi er helt parat til kun at snakke jura og ikke socialpædagogik, som mange andre har beskæftiget sig med.

Kl. 15.45

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Jeg giver ordet til ordføreren for forslagsstillerne, fru Line Barfod.

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne takke for debatten, takke SF for støtten til forslaget og takke De Radikale og Socialdemokraterne for den positive holdning til forslaget. Jeg har fuld forståelse for, at man gerne vil have belyst nogle ting nærmere under udvalgsarbejdet, for det kan altid være væsentligt. Jeg forstod også De Konservative sådan, at når man har set evalueringen af det projekt, der er i gang, vil man se nærmere på, om der er et behov.

Som jeg også var inde på i de korte bemærkninger, synes jeg, det er lidt underligt, at det under debatten blev fremstillet, som om det er et enten-eller. Enten giver man de udsatte grupper på gaden socialhjælp, eller også kan man give dem juridisk bistand. For mig er det fuldstændig afgørende, at der skal gives begge dele.

Vores sociale system er jo bygget op på den måde, at vi yder social hjælp på mange forskellige måder, men samtidig har en række retssikkerhedsgarantier i form af mulighed for at klage, partshøring, skriftlig begrundelse og en lang række andre ting, som er skrevet ind i lovgivningen for at sikre retssikkerheden. Men det hjælper ikke meget, at der er disse formelle krav om retssikkerhed, hvis man reelt ikke har nogen mulighed for at få kravene opfyldt.

Undervejs i debatten blev der spurgt: Er der overhovedet noget problem? Vi har jo så dygtige sagsbehandlere i det sociale system, at der slet ikke opstår nogen problemer. Nu er der jo ganske mange klagesager, og når man laver undersøgelser, som både Ombudsmanden, Den Sociale Ankestyrelse og flere andre gør med jævne mellemrum, viser det sig jo ofte, at der er masser af problemer, også i de sager, hvor der ikke bliver klaget.

Et konkret eksempel, hvor man kan have behov for juridisk bistand, er behandlingsgarantien, som vi har været lidt inde på i debatten i dag, og som vi jo skal diskutere i et åbent samråd om et par uger. Mange er blevet spist af med, at de ikke får behandling med det samme, men faktisk selv skal sørge for at blive afvænnede fra narkoen, før de kan komme i behandling. De får et tilbud om at få noget medicin og måske, hvis de er heldige, om et par samtaler, som heller ikke har noget med behandling at gøre. Kun fordi de er kommet i kontakt med Gadejuristen, har de fundet ud af, at det faktisk er noget helt andet, de har krav på, og så tager Gadejuristen fat i myndighederne og hjælper med at sikre, at de får reel behandling, eller også bliver der indgivet en klage.

Et andet eksempel på et problem, som man kan have på gaden, når man slet ikke aner, hvad ens rettigheder er, er, at mange får foretaget lønindeholdelse i deres kontanthjælp eller deres førtidspension, så de får offentlig gæld. De aner ikke, at der er vedtaget en lov, som siger, at der ikke må foretages lønindeholdelse, når man har en så lav indkomst, men hvor skulle de også vide det fra? Både socialministeren og skatteministeren afviser, at det er deres ansvar at sikre, at de socialt udsatte får at vide, at den lov eksisterer og sikrer, at der ikke foretages ulovlig lønindeholdelse, så det er kun nogle udefra, som kan give de udsatte grupper besked om, at de faktisk har ret til at klage over lønindeholdelsen og oven i købet kan få deres penge tilbage.

De fleste andre grupper i samfundet har mulighed for at søge retshjælp, men det kræver jo for det første, at man overhovedet er klar over, at man har ret til at få juridisk bistand, og for det andet, at man tør opsøge den. Min erfaring som advokat er, at der er masser af mennesker i dette land, som slet ikke tror, at advokater er til for dem. De tror, at advokater kun er til for de velstillede i samfundet, de kunne aldrig drømme om at opsøge en advokat, og de er ikke klar over, at der findes andre jurister end advokater.